

Psalmus

LXXVI

bili et ei qui aufert spiritū principū. Spiritus enim principū: superbi sunt spiritus. Illi ergo non sunt spiritus eius: quia et si aliquid nouerūt: suum uolunt esse: non publicū. Sed ille qui cōmendat: se: itaq; equalē omnib;: qui se in medio ponit: ut omnes capiunt quantum possunt: quicquid possunt: non de cuiuslibet hominis: sed de dei: et ideo de suo: quia ipsi facti sunt eius. Ergo illi omnes humiles sint: necesse est: Perdidērūt spiritū suū: et spiritū dei habēt. A quo perdidērūt spiritū suū: Ab illo qui aufert spiritum principū. Quādoquidē dicit et in alto loco: Aufert spiritū eorū et deficient: et in puluere suum cōuertentur. Emitte spiritū tuū et creabunt: et inuouabis faciem terrę. Nescio quis intellexit aliquid: suū uult esse: adhuc spiritū suū bz: Bonū est illi ut perdat spiritum suū: et habeat spiritū dei. Adhuc inter principes subgit: bonū est illi ut redeat ad puluere suū: et dicat: Demēto dñe quia puluis sumus. Si enim te confessus fueris puluere: deus de puluere facit hominem. Omnes qui in circuitu eius sunt: offerent munera. Omnes humiles cōfitentur ei et adorāt eū: Terribili offerent munera. Unde terribili: Exultate cū tremore: Et ei qui aufert spiritū principū: id est solit audaciam superborū. Terribiles apud reges terrę. Terribiles sunt reges terrę: sed ille super omnes qui terret reges terrę. Esto rex terrę: et erit tibi terribilis deus. Quō inquires ero rex terrę: et erit tibi rex terram: et eris rex terrę. Noli ergo auditate imperandi ponere tibi ante oculos: puicias latissimas: qua tua regna diuisas: Terrā quam portas rege. Audi aplūm regentē terrā: Nō sic pugilloz quasi aerem uerberās: sed castigo corpus meū: et in seruitutem redigo: ne forte alijs pzedicans: ipse reprobus efficiar. Ergo fratres mei: estote in circuitu eius: ut per quēcumq; uobis ueritas sonauerit: nō illā impuiteris illi per quē sonat: sed de medio sit omnibus: qz equaliter adest omnibus. Et estote humiles: ne uobis et uos ipsi uisurperis si quid forte boni illi intellexeritis: quia quos quō melius intellexeritis: uerū est: et quō uos melius intellexeritis nostrū est: ut in circuitu eius sumus: et humiles sumus: Atq; ita perdetes spiritū nostrū offeremus munera terribili super suam: sed subiectos creatori suo.

Explicit Tractatus de ps. LXXV.
Incipit Tractatus de ps. LXXVI.
P Salmi huius linē ita scribitur: In fine pro idithun psalmus ipsi asaph. In fine quid sit: notis. Finis enim legis christus ad iusticiam omni credenti. Idithun interpretat transsiluens eos. Asaph interpretat cōgregatio. Loquitur hic ergo cōgregatio transsiluens: ut pueniat ad finem qui est christus iesus. Que sint itaq; transsiluenda: ut ad illū finem puenire possimus: ubi iam quō transsiluamus non habemus: psalmi textus ipse demonstrat. Etenim tam diu transsilire debemus: quicquid nos impedit: quicquid irretit: quicquid uisco quādam illigat: et onere aggrauat uolatū nostrū: donec pueniam; ad id quō sufficit: ultra quō nihil est: infra quē sunt omnia: et ex quo sunt omnia. Patrem quippe ipsum uolebat philippus inueneret: dicebat dño iesu christo: Stede nobis patre et sufficit nobis: tanq; tam diu illi transsilendū esset: quicquid aliud esset do-

nec pueniret ad patre: ubi iam securus affligeret: et quid ei ultra requirendū esset non haberet. Hoc est enim: sufficit. Uex ille quō uerissime dixerat: Ego et pater Job. 10. ter unū sumus: admonuit philippū: docuitq; omnem hominē qui christū intellexeret: etiā i eo habere finem: quia ipse et pater unū sunt. Tanto enim inq; Job. 14. tempe uobiscum sum: et non uidistis me: Philippe qui me uideret: uideret et patrem. Quisquis ergo psalmi huius animū sentire: imitari: tenere uult: omnia desideria carnalia transsilat: seculiq; huius pompam et illecebraz calcet: nihilq; sibi aliud pponat ubi cōstitat: nisi ex quō sit oia: In quib; oib; etiā ipse laborat: donec ad finē pueniat. Quid nobis g; indicat transsiluens iste: **Expositio psalmi.**

Voce mea: inquit: ad dñm clamaui. Sed multi clamant ad dñm p uoluntate acquirēdis damnisq; deuitādis: p suos salute: p stabilitate domus sue: p felicitate temporalit: p dignitate seculari: postremo etiam pro ipsa salute corporis: que patrimonii est pauperis. Pro his atq; huiusmodi reb; multi clamant ad dñm: uix quib; ppter ipm dñm. Facile quippe homini est quodlibet desiderare a dño: et ipsum dñm nō desiderare: quasi uero suauius esse possit quō dicit: ipse quō dicit: Quisquis ergo p alta re qualibet clamat ad dñm: nondū est transsiluens. Hic uero transsiluens quid dicit: Voce mea ad dñm clamaui. Et ne arbitris uocem ipsius qua clamaui ad dñm ppter aliud emissā q; ppter ipsum dñm: securus ait: Et uox mea ad deum. Emititur enim uox qua clamaui ad deum: et ipsa uox ad aliud est: non ad deum. Ad hoc enim est uox: propter quō edit uox. Iste ergo qui uocē gratis amabat: qui uolūtate deo sacrificabat: qui transsilerat quicquid infra est: nihilq; aliud supra se uiderat: quo effunderet animā suā: nisi ex quo et per quem et in quo creat; erat: ad quē clamauerat uocē suā: ad illum esse fecerat ipsam uocē suam: Uox mea inquit ad deum. Et nunquid sine causa: Quid quid sequitur. Et attendi mihi. Tere tibi ante dicit: quādo ipm queris: nō quādo per ipsum aliud g; ris. Dicit et de quibusdā: Clamauerūt: nec erat qui saluos faceret: ad dñm: nec exaudiuit eos. Quare? Quia uox eorū nō ad deū. Exprimit hoc alio loco scriptura: ubi dicit de talibus: dñm nō inuocauerunt. Ad illū clamare nō cessauerunt: et tamen dñm nō inuocauerūt. Quid est: dñm nō inuocauerunt? Dominū in se nō uocauerūt: Ad cor suum dominū nō inuitauerūt: a dño se habitari noluerūt. Et ideo quid eis contigit: Ibi trepidauerunt timore ubi nō erat timor. Ideo de rerum presentū amissione tremuerunt: qm non erat pleni illo quē nō inuocauerunt: Nō gratis amauerūt: ut amissis temporalibus reb; possent dicere: Sicut domo placuit: ita factum est: sit nomen dñi benedictum. Ergo iste: uox mea inquit ad dñm: et arēdit mihi. Doceat nos quō modo id fiat. In die tribulationis meę deum exquisiui. Quis es qui h; facis: In die tribulationis meę: uide quid exquisas. Si carcer facit tribulationē: exire de carcere exquisis. Si febris facit tribulationē: sanitate inquisis. Si fames facit tribulationē: saturitate inquisis. Si damna facit tribulationē: lucrum exquisis. Si peregrinatio facit tribulationē: ciuitatem tuę carnis exquisis. Et